ผลของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี

THE EFFECT OF USING THE GUIDANCE ACTIVITY WITH THE USE OF GROWTH MINDSET TO DEVELOP EDUCATIONAL AND CAREER GOAL SETTING OF SECONDARY FOUR STUDENS OF DEBSIRIN SCHOOL NONTHABURI

[1]วลัยพร เขียวไพรี และ [2]กรกฎา นักคิ้ม

[1]Walaiporn Khiewpairee and [2]Karakada Nugkim

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ประเทศไทย

Kasetsart University, Thailand

[1]walaiporn.kh@ku.th

Received : March 2, 2023; **Revised** : March 29, 2024; **Accepted** :April 30, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี และ 2) เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายจาก 2 ห้องเรียนที่ไม่มีความแตกต่างกันของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาต่อและอาชีพ จากนั้นใช้วิธีการจับฉลากเลือกเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้อง และกลุ่มควบคุม 1 ห้อง กลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรมฯ 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ใน การวิจัย คือ 1) แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ 2) แบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่า

[1] นิสิต หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

[2] รองศาสตราจารย์ ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติ Parametric Statistics Paired – Sample t - test และ Parametric Statistics Independent – Sample t - test 3) แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพภายหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิด แบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ มีคะแนนจากแบบวัด การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพภายหลังการทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนกลุ่มทดลองมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ และต่อผู้วิจัยหลังจากเสร็จสิ้นการทดลองอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด

คำสำคัญ : กิจกรรมแนะแนว; กรอบความคิดแบบเติบโต; การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

Abstract

The research aimed to 1) study the effect of using guidance activity with the use of growth mindset to develop educational and career goal setting of secondary four students of Debsirin school Nonthabburi and 2) compare the score of educational and career goal setting between experimental group and control group after using the activity. The research was Quasi – Experimental Research. The samples this research were secondary four students of Debsirin school Nonthabburi in the second semester of academic year 2023 through simple random which were divided in to experimental group and control group. The experimental group participated 10 sessions of activity which was 50 minutes for each. The tools in this research were 1) guidance activity with the use of growth mindset to develop educational and career goal setting of secondary four and the learning manual 2) test for educational and career goal setting. The tools were analyzed through Standard Deviation Parametric Statistics Paired – Sample T- test 3) evaluation questionnaires related satisfaction of the activity.The research found that 1) the students in experimental group participated in activity passed higher score than before participating activity at the statistical significance level of .05 2) the students in experimental group participated in activity passed higher score compared with control group at the statistical significance level of .05 3) the satisfaction level of participant was rated at the highest level.

Keywords : Guidance activity; Growth Mindset; Educational and Career Goal

บทนำ

ปัจจุบันสังคมไทยเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพและการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ส่งผลให้คนในทุกเพศ ทุกวัยเกิดการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนวัยรุ่นที่กำลังมีการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ (อชิรญา จตุรภัทรไพบูลย์และคณะ, 2563) ประเทศไทยให้ความสำคัญด้านการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาประเทศ ดังที่ แผนพัฒนาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560 ได้ระบุไว้ว่า การพัฒนาประเทศให้ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงของโลกและแข่งขันกับนานาประเทศได้นั้น จำเป็นต้องวางยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคน ให้ความสำคัญกับการสร้างระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ เพื่อเป็นกลไกหลักของการพัฒนาศักยภาพและ ขีดความสามารถของมนุษย์ที่สามารถรองรับการศึกษา การเรียนรู้ และความท้าทายที่เป็นพลวัตรของโลกศตวรรษที่ 21 จึงมีการจัดการให้พลเมืองทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสามารถพัฒนาขีดความสามารถที่มีอยู่ในตัวตนของแต่ละบุคคลให้เต็มตามศักยภาพ กำลังคนได้รับการผลิตและพัฒนาเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ การแข่งขันของประเทศ (สำนักงานปลัดกระทรวง ศึกษาธิการ, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560) ที่ได้ระบุถึงการพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับ การพัฒนาคนให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงาน ทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะในวิชาชีพ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะการประกอบอาชีพอิสระ วัยสูงอายุ เน้นพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ (สำคณะกรรมการพัฒนา การเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560)

การแนะแนว เป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนได้รู้จัก เข้าใจ รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น มีกระบวนการคิดและสามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ สามารถตัดสินใจและวางแผนการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดบริการและกิจกรรมแนะแนวให้แก่นักเรียน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2554) ซึ่งการแนะแนวการศึกษาและอาชีพ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการของนักเรียนในด้านการศึกษา สังคม บุคลิกภาพส่วนตัว รวมถึงการวางแผนการประกอบอาชีพในอนาคต พัฒนาการของนักเรียนในด้านการศึกษาและอาชีพสามารถเริ่มต้นได้ ตั้งแต่ที่บ้านจากบุคคลในครอบครัว โดยการเรียนรู้ค่านิยมด้านการศึกษาและการประกอบอาชีพ (อภิชาติ เศรณีวิจัยกิจการ, 2545) เพื่อใช้เป็นส่วนประกอบหนึ่งในการวางแผนการศึกษาและอาชีพ ซึ่งนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นวัยที่จะต้องเริ่มคิดถึงการเลือกอาชีพ เพื่อวางแผนและเตรียมตัวสำหรับการประกอบอาชีพในอนาคต การตั้งเป้าหมาย จึงเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการเรียนที่มีประสิทธิภาพ โดยนักเรียนจำเป็นต้องรู้จุดประสงค์ใน

การศึกษา และการเลือกศึกษาต่อในวิชาที่จะนำไปสู่เป้าหมายของตนเอง นอกจากนี้ การประกอบอาชีพจำเป็นต้องมีเป้าหมาย เพราะการกำหนดเป้าหมายในการประกอบอาชีพและการวางแผนปฏิบัติตนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายที่วางไว้ จำเป็นต้องมีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะความสามารถ ตลอดจนพิจารณาถึงบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพที่เป็นเป้าหมาย

จากการศึกษาเรื่องกรอบความคิดแบบเติบโต พบว่า คนที่มีกรอบความคิดแบบเติบโต คือ คนที่มีความเชื่อว่าคนเราทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ มองปัญหา อุปสรรค และความผิดพลาดเป็นโอกาสในการเรียนรู้ และให้คุณค่ากับความตั้งใจและความเพียรพยายาม การปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตให้กับนักเรียน เน้นหลักการสร้างหรือการรักษากรอบความคิดแบบเติบโตให้คงอยู่ ที่สำคัญคือ การช่วยให้นักเรียนมองเห็นลักษณะหรือศักยภาพต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นสิ่งติดตัวเป็นเอกลักษณ์ แต่คือสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาได้จากการเรียนรู้ ความเพียรพยายาม (ศูนย์จิตวิทยาการศึกษา, 2560) ดังงานวิจัยของ Dweck (2006) นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง ชุดความคิดที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาความสำเร็จในชีวิตของบุคคล สรุปว่า ความคิดส่งผลต่อพฤติกรรม เจตคติ และมุมมองที่แตกต่างกันของบุคคล ในความคิดมี 2 ลักษณะ คือ ความคิดแบบยึดติด (Fixed Mindset) และความคิดแบบเติบโต (Growth Mindset) ความคิดแบบยึดติดเป็นความคิดแบบเดิม ๆ ที่เชื่ออย่างลึกซึ้งว่าลักษณะของนิสัย สติปัญญา ความฉลาด ความคิดสร้างสรรค์ รวมแล้วที่เรียกว่า พรสวรรค์ เป็นสิ่งที่บุคคลนั้นมีติดตัวอย่างแน่นอน บุคคลที่มีความคิดแบบยึดติดต้องขยันและรักษาคุณภาพความเก่งไว้ เลือกทำในสิ่งที่ปลอดภัย ไม่เสี่ยงเพื่อความปลอดภัย และความสำเร็จในชีวิต ส่วนบุคคลที่มีความคิดแบบเติบโตเป็นความคิดที่ปรับหรือเปลี่ยนได้ บุคคลกลุ่มนี้มีความคิดว่า สติปัญญาและความสามารถพื้นฐาน (Basic Abilities) ของมนุษย์เป็นสิ่งที่พัฒนาได้ด้วยการฝึกฝน การเรียนรู้อย่างตั้งใจ ดังคำที่ว่า “พรแสวง” บุคคลที่มีกรอบความคิดแบบเติบโตเมื่อเจอกับอุปสรรคย่อมจะไม่ยอมแพ้ เพราะมองว่าเป็นความท้าทาย เพื่อก้าวผ่านความล้มเหลวไปหาความสำเร็จ ทำให้ผู้วิจัยเห็นถึงความสอดคล้องในการนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นอย่างมาก เพราะการสอนให้นักเรียนได้รู้จักการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพอาจนำไปสู่การปฏิบัติได้ยาก หากนักเรียนขาดความมั่นใจในตนเอง ความอดทนและความเพียรพยายาม ดังนั้นการปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโต จึงเป็นจุดเริ่มต้นให้กับนักเรียนในการเปลี่ยนความคิดในการปฏิบัติตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมาย โดยอาศัยความอดทนและความเพียรพยายาม

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจจัดทำกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เพราะการปลูกฝังกรอบความคิดแบบเติบโตให้นักเรียน จะช่วยพัฒนาให้นักเรียนเป็นคนที่มีศักยภาพในตนเอง มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ และสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความชอบ ความถนัด ความสามารถ ความต้องการและบุคลิกภาพของตนเองอันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพของนักเรียนต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ที่เข้าร่วมกิจกรรม (กลุ่มทดลอง) ก่อนและหลังการทดลอง

2. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Research) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 11 ห้อง จำนวนนักเรียนทั้งหมด 423 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 2 ห้องเรียน โดยวิธีการการสุ่มอย่างง่ายจาก 2 ห้องเรียนที่ไม่มีความแตกต่างกันของคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาต่อและอาชีพ จากนั้นก็ใช้วิธีการจับฉลากเลือกห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน จำนวน 42 คน และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียน จำนวน 33 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี โดยใช้หลักการและแนวคิดของ Dweck (2006) เป็นตัวกำหนดขอบเขตตัวแปรต้น ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้ 1) การตอบสนองต่อความท้าทาย 2) การกล้าเผชิญกับปัญหา 3) การมีความเพียรพยายาม 4) การเรียนรู้จากคำวิจารณ์ และ 5) การมีแรงบันดาลใจจากความสำเร็จของผู้อื่น การตั้งเป้าหมายทางด้านอาชีพของนักเรียน อ้างอิงจากงานวิจัยของนาฏศิลป์ คชประเสริฐ (2557) เป็นตัวกำหนดขอบเขตตัวแปรตาม ซึ่งประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การกำหนดเป้าหมาย 2) การวางแผนปฏิบัติ 3) การมีวินัยในการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ และ 4) การได้รับข้อมูลป้อนกลับ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

3.2 แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และแบบบันทึกสิ่งที่ได้เรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำผลคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบ และคะแนนจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย หาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยกับ 178.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 24.70 และหลังการทดลอง มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 233.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.38 แสดงว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มทดลอง (n=42)	$\overline{X}$	SD.	ผลต่างของคะแนน	$\overline{X}$	t	P (Sig)
ก่อนการทดลอง	178.14	24.70	55.24	3.18	-17.34**	.00
หลังการทดลอง	233.38	5.38				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

2. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง พบว่า ก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยกับ 180.86 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.17 และหลังการทดลอง มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.16 แสดงว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา

และอาชีพ นักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มควบคุม (n=42)	$\overline{X}$	SD.	ผลต่างของคะแนน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างคะแนน	t	P (Sig)
ก่อนการทดลอง	180.86	26.17	0.07	.04	1.78**	.08
หลังการทดลอง	180.79	26.16				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ผลการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง พบว่า หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยกับ 233.38 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.38 และกลุ่มควบคุม มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 180.79 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.16 แสดงว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	$\overline{X}$	SD.	t	P (Sig)
กลุ่มทดลอง	42	233.38	5.38	13.09**	.00
กลุ่มควบคุม	42	180.79	26.16		

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4. ผลการสรุปข้อมูลจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย พบว่า นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโต และนักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมจากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตในครั้งนี้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 อยู่ในข้อที่ 8 และ 10 รองลงมาคือ นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิด แบบเติบโตไปประยุกต์ใช้ในการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 อยู่ในข้อที่ 9 ครูสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 อยู่ในข้อที่ 5 นักเรียนได้รับคำชี้แจงที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 อยู่ในข้อที่ 2

นักเรียนเห็นประโยชน์ในการได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67 อยู่ในข้อที่ 3 ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อประเด็นต่าง ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 อยู่ในข้อที่ 7 นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธีดำเนินการของการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 อยู่ในข้อที่ 1 ครูสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับระยะเวลาอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 อยู่ในข้อที่ 6 และด้านที่นักเรียนมีความพึงพอใจน้อยที่สุดอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 อยู่ในข้อที่ 4 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจากแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย

ข้อ	ข้อความ	$\overline{X}$	SD.	แปลความหมาย	ลำดับ
1	นักเรียนเข้าใจวัตถุประสงค์และวิธี ดำเนินการของการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	4.60	0.50	มากที่สุด	8
2	นักเรียนได้รับคำชี้แจงที่เกี่ยวข้องกับบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	4.69	0.47	มากที่สุด	5
3	นักเรียนเห็นประโยชน์ในการได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ	4.67	0.48	มากที่สุด	6
4	นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อและอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้งได้อย่างเหมาะสม	4.19	0.63	มาก	10
5	ครูสามารถอธิบายสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจนและตรงประเด็น	4.74	0.45	มากที่สุด	4
6	ครูสามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับระยะเวลา	4.57	0.50	มากที่สุด	9
7	ครูให้นักเรียนได้มีโอกาสพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกต่อประเด็นต่าง ๆ	4.62	0.58	มากที่สุด	7
8	นักเรียนได้รับความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพหลังการเข้าร่วมกิจกรรมฯ	4.79	0.42	มากที่สุด	1
9	นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ	4.76	0.43	มากที่สุด	3
10	นักเรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมจากการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้	4.79	0.42	มากที่สุด	1

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อ พัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี อภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเข้าร่วมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพศิรินทร์ นนทบุรี พบว่า ภายหลังการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนา การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัด การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05 และนักเรียนกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ มีคะแนนจากแบบวัดการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของมุทิตา อดทน (2561) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดแบบเติบโต มีคะแนนกรอบความคิดแบบเติบโตสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับโปรแกรมภายหลังสิ้นสุดการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ เพชรเศรษฐ์ (2561) ได้ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนขจรเกียรติศึกษา จังหวัดภูเก็ต มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบ การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนและเปรียบเทียบการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาของนักเรียนที่ใช้กิจกรรมปกติและที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษา ผลปรากฏว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่าก่อนใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. จากการวิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพและต่อผู้วิจัย อยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด (4.19 – 4.79) แสดงว่า นักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพได้รับความรู้และความเข้าใจตามวัตถุประสงค์ของกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ คือ

ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเรื่อง การตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ สามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้เพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของตนเองในอนาคตข้างหน้าได้ มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของมะลิสา สุธารัตน์ (2561) ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนิยมศิลป์อนุสรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์ 2) เปรียบเทียบการมองโลกในแง่ดีของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์และของนักเรียนกลุ่มควบคุมหลังการใช้กิจกรรมแนะแนวปกติ และ 3) ศึกษาความพึงพอใจและข้อเสนอแนะต่อการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผลการวิจัยปรากฏว่า (1) หลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาการมองโลกในแง่ดี นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการมองโลกในแง่ดีสูงกว่าก่อนการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาการมองโลกในแง่ดีมีคะแนนการมองโลกในแง่ดีสูงกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (3) ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมแนะแนวตามทฤษฎีเกสตัลท์เพื่อพัฒนาการมองโลกในแง่ดี อยู่ในระดับมาก ข้อเสนอแนะต่อการใช้ชุดกิจกรรมคือ (1) เป็นกิจกรรมที่ดีสามารถนำมาใช้ได้จริงเมื่อรู้สึกท้อแท้ (2) บางกิจกรรมให้เวลาน้อยไม่เพียงพอต่อการทำกิจกรรม และ (3) ควรสำเนาเอกสารเป็นภาพสีเพื่อจะได้เห็นภาพชัดเจนขึ้น

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

จากผลการวิจัย พบว่า กิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพ สามารถพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ ดังนั้น ควรส่งเสริมให้นำกิจกรรมแนะแนวโดยใช้กรอบความคิดแบบเติบโตเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพมาพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพโดยสามารถปรับกิจกรรมให้สอดคล้องกับช่วงวัยและผู้เรียนของแต่ละระดับชั้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนยุทธศาสตร์การแนะแนวระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560).* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *แผนการจัดกิจกรรมแนะแนวตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.* สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

นาฏศิลป์ คชประเสริฐ. (2557). *ผลของโปรแกรมกิจกรรมแนะแนวเพื่อการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนหันคาพิทยาคม จังหวัดชัยนาท.* บัณฑิตวิทยาลัย :มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พาสนา นิยมบัตรเจริญ. (2551). *ผลของโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาการตั้งเป้าหมายทางการศึกษาและอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธิสารพิทยากร.* บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มุทิตา อดทน. (2561). *ผลของโปรแกรมการพัฒนากรอบความคิดเติบโตในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* วารสารการวัดผลการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 24(2), 182-194.

Blackwell, L., Trzesniewski, K., & Dweck, C. (2007). *Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention.* Child development, 78(1), 246-263.

Dweck, C. (2006). *Mindset: The new psychology of success.* Random House.

Locke, E. A. and G. P. Latham. (1990). *A Theory of Goal Setting & Task Performance.* New Jersey: Prentice Hall.

King, R. B. 2012. *How you think about your intelligence influences how adjusted you are: Implicit theories and adjustment outcomes.* Personality and Individual Differences, 53(5), 705-709.

